

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 21. november 2019

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 100 (MOF alm. del) stillet 30. oktober 2019 efter ønske fra Susanne Zimmer (Å).

Spørgsmål nr. 100

"Vil ministeren redegøre for, hvor mange lavbundslande Naturstyrelsen råder over og give en status for disse lande ift. dyrkning, græsning m.v.?"

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, der oplyser følgende:

"Opgørelse i tabellen tager udgangspunkt i de kulstofrige lavbundslande, som Aarhus Universitet indrappor ter ifm. de nationale emissionsopgørelser. Det er lande med mere end 6 pct. organisk kulstof. Ud fra denne definition forvalter Naturstyrelsen skønsmæssigt ca. 11.100 ha lavbundsland.

De ca. 11.100 ha lavbundsland fordeles sig skønsmæssigt på følgende anvendelser:

Anvendelse	Areal (ha)
Træbevoksede arealer med naturnær skovdrift eller kommende urørt skov	3.700
Agerland med afgrøder i omdrift	65
Naturarealer med permanent græs, eksempelvis enge, som forvaltes med græsning, høslet eller lignende	3.700
Arealer udlagt til f.eks. urørt skov, moser m.v.	3.600

Som det fremgår af oversigten, dækker det opgjorte areal med lavbundsland over forskellige areal- og naturtyper, hvorpå der gennemføres en række aktiviteter.

Afvandede lavbundslande udleder drivhusgasser, men arealanvendelsen siger ikke nødvendigvis noget om, hvorvidt arealerne er afvandede og dermed, om arealerne aktuelt udleder drivhusgasser eller ej.

En del af de lavbundslande, der fremgår af oversigten, er allerede værdifulde naturarealer med genskabte naturlige vandstandsforhold, som for eksempel de statsejede lavbundsarealer, der indgår i det store naturgenoprettede område ved Skjern Å.

Naturstyrelsen har igennem en årrække arbejdet på at genskabe naturlig hydrologi på lavbundsarealer, eksempelvis gennem lukning af grøfter i skove og gennem egentlige naturgenopretningsprojekter på lavbundsarealer. Større projekter med genopretning af naturlig hydrologi på lavbundsarealer omfatter typisk mange lodsejere, hvor en vandstandshævning kun kan gennemføres, når alle vil deltage i projektet. Det tager ofte lang tid for ejerkredsen at opnå enighed og gennemføre denne type af projekter, og det betyder i nogle tilfælde, at styrelsen forvalter større afvandede lavbundsarealer, der

afventer muligheden for genopretning af naturlig hydrologi. Det gælder for eksempel de statsejede dele af Store Vildmose.”

Lea Wermelin

/

Signe Nepper Larsen